

РЕШЕНИЕ

№ 5594

гр. София, 17.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **6593** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „ТОВЕТЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Ц. Л., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221022003408-091-001/16.02.2023 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА (РАПРА) № П-22221023040698-003-001/28.02.2023 г., издадени от Г. М. В. – Н., на длъжност началник сектор в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) - С. – възложител на ревизията, и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 650/19.05.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика (дирекция „ОДОП“) - С. при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП).
С жалбата се моли за отмяната на РА като незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Оспорват се изводите на ревизиращия екип за нереалност на декларирани от жалбоподателя доставки от „Беа Вижън“ ЕООД, „ВРС Интернешанал“ ЕООД, „Интеграл Инвестмънт“ ЕООД, „ИМО ВРС“ ЕООД и „Бюти Съплай“ ЕООД поради липса на представени от доставчиците доказателства за произхода на стоките, начина на извършване на доставките, за материална и кадрова обезпеченост, в резултат от което е отказано правото му на данъчен кредит по тях. Поддържа становище, че от събраните по преписката доказателства се установява, че са налице всички

предпоставки, обуславящи правото му на данъчен кредит по доставките, което следва да бъде признато. Също заявява, че предмет на оспорените доставки са различни видове шивашки материали, последващата употреба на които за търговската дейност на дружеството се извършва чрез влагане в шивашката му дейност, като за всички получени доставки притежава оригинал на фактура, приемо-предавателни протоколи, платежни документи за извършените плащания. Жалбоподателят твърди, че полученият от доставките резултат се влага в извършване на облагаеми доставки, по които начислява данък и отчита приходи. Твърди, че получените стоки са пряко свързани с извършваната дейност, а данъчен кредит е отказан без основание.

На следващо място, се възразява срещу твърденията на ревизиращите за липса на доказан произход на стоките с аргумент, че същите са родово определени вещи, съответно собствеността им се прехвърля с индивидуализацията им, в случая – с тяхното предаване, което е надлежно доказано с писмени доказателства и отразено в счетоводството на „ТОВЕТЕКС“ ЕООД. Твърди, че неустановяването на обстоятелства за произхода на стоката, както и непълната документация относно предходни доставки, не може да бъде довод и основание за отказване на правото на данъчен кредит, тъй като подобна зависимост не е предвидена в закона и произходът на стоките не е сред обективните критерии за наличието на доставка на стока по чл. 6, ал. 1 ЗДДС. Позовава се на практиката на СЕС - Решение от 21.06.2012 г. на СЕО по съединени дела № С-80/2011 г. и С-142/2011 г. Поддържа, че в тежест на приходната администрация е да докаже знанието у получателя относно обстоятелството, че доставчик участва в данъчна измама. Само тогава може да се откаже право на данъчен кредит на получателя поради неправомерно поведение на доставчика. Сочи, че последното е константно поддържано в практиката на ВАС, например Решение № 1809/24.02.2022 г. по административно дело № 6978/2021 г. Освен изложеното жалбоподателят счита, че отказът да му бъде признато право на данъчен кредит нарушава некумулятивния характер на данъка, който е гарантиран с принципа на данъчен неутралитет, многократно сочен в практиката на СЕС – например в решение по дело С-314/17. Моли за отмяна на РА и присъждане на направените по делото разноски.

В проведени по делото открити съдебни заседания „ТОВЕТЕКС“ ЕООД се представлява от управителя Ц. Л. и пълномощник – адв. Ж.. Поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, се представлява от юрк. Б. и юрк. И.. Оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли да бъде отхвърлена с мотиви, изложени в решението на директора на дирекция ОДОП - С.. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не дава становище по жалбата.

Административен съд София- град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221022003408-020-001 от 06.07.2022 г., връчена на 09.08.2022 г., е възложено извършването на ревизия на „ТОВЕТЕКС“ ЕООД за определяне на задължения по ЗДДС за периодите от 01.12.2016 г. до 31.07.2018 г. Определен е срок за приключване на ревизията до три месеца от датата на връчване на заповедта, т. е. до 09.11.2022 г. С последващи заповеди за изменение

на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-22221022003408-020-002/03.11.2022 г. и № 22221022003408-020-003/06.12.2022 г. е удължен срокът на производството, като е определен срок за приключване на ревизията до 09.01.2023 г. Заповедите са издадени от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С., оправомощена за възлагане на ревизии на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-02-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП - С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221022003408-092-001 от 23.01.2023 г., срещу който не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р-22221022003408-091-001 от 16.02.2023 г., издаден от Г. М. В.-Н. - орган, възложил ревизията, и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С. - ръководител на ревизията. Актът е връчен на 27.02.2023 г. по електронен път.

С акта са установени задължения за ДДС във връзка с непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 25 470,10 лв., ведно с лихви за забава, както следва:

- по 3 фактури за доставка на стоки през м. 06.2017 г., с начислен ДДС в общ размер на 4 652,00 лв., от доставчик „ВРС Интернешанал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];
- по фактура № 11... 104/31.03.2017 г. за доставка на стоки, с начислен ДДС в размер на 200,00 лв., от доставчик „Интеграл Инвестмънт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];
- по 3 фактури за доставка на стоки през м. 06.2018 г., с начислен ДДС в общ размер на 4 351,00 лв., от доставчик „Имо ВРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];
- по 12 фактури за доставка на стоки през м. 12.2016 г., м. 04.2018 г. и м. 07.2018 г., с начислен ДДС в общ размер на 15 267,10 лв., от доставчик „Беа Вижън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];
- по фактура № 1...189/18.08.2017 г. за доставка на стоки, с начислен ДДС в размер на 1000,00 лв., от доставчик „Бюти Съплай“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Освен горепосочените задължения органите по приходите са установили, че ревизираното лице е включило в дневниците си за продажби фактура № 2...4 от 20.02.2017 г. с купувач „Беа Вижън“ ЕООД и начислен ДДС в размер на 2 640,00 лв. В данъчен период м. 04.2017 г. е включено кредитно известие № 1... 18/05.04.2017 г., което е предоставено и в хода на ревизията. При извършена справка в дневниците за покупки на „Беа Вижън“ ЕООД е констатирано наличието само на фактура, без отразяване на същото кредитно известие в регистрите по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС и справка-декларация по ЗДДС. При ревизията е прието, че издаденото от жалбоподателя кредитно известие е неоснователно, не са изпълнени изискванията на чл. 115, ал. 4 от ЗДДС, съответно за м. 04.2017 г. е определен резултат, без да бъде взет предвид начисленият данък върху добавената стойност в размер на 2 640,00 лв. по посочената фактура.

Предвид гореописаните начисления и след приспадане на деклариран от „ТОВЕТЕКС“ ЕООД резултат за възстановяване за периода в общ размер на 5 624,43 лв., с ревизионния акт е определена сума за внасяне в общ размер на 22 512,27 лв., както и лихви за забава в размер на 11 245,61 лв.

Поради наличие на очевидна фактическа грешка от компетентните органи е издаден Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт № П-22221023040698-003-001 от 28.02.2023 г. Установено е, че за м. 02.2017 г. има разпределено плащане в размер на 38,83 лв., което не е отразено в таблица №1 на ревизионния акт. След извършената

корекция е изчислен дължим ДДС общ размер на 22 473,44 лв., както и лихви за забава в размер на 11 222,19 лв.

Процесната ревизия е първа за посочените задължения и периоди.

Органите по приходите са констатирани, че на дружеството е извършвана ревизия за данъчен период м. 06.2016 г. и с Ревизионен акт № Р-22221016007603-091-001 от 30.03.2017 г. са установени задължения в общ размер на 7 282,48 лв. Няма данни по делото за обжалване на същия.

В хода на ревизионното производство са предприети процесуални действия с цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице, подробно описани в ревизионния доклад, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на „ТОВЕТЕКС“ ЕООД е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) с изх. № Р-22221022003408-040-001/09.08.2022 г. В отговор от дружеството са представени документи - копия от фактури, счетоводни регистри, както и за част от фактурите - договор, приемо-предавателен протокол, фискални бонове, разходни касови ордери, фактури за продажба и други.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на преките доставчици на ревизираното лице - „ВРС Интернешанал“ ЕООД, „Интеграл Инвестмънт“ ЕООД, „ИМО ВРС“ ЕООД, „Беа Вижън“ ЕООД, „Бюти Съплай“ ЕООД. Резултатите от проверките са отразени в протоколи за извършени насрещни проверки (ПИНП) и са подробно описали в РД. Видно от констатациите, изложени в последните, исканията за представяне на документи и писмени обяснения са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК поради неоткриване на дружествата доставчици на декларирания адрес за кореспонденция. Документи и обяснения не са представени.

По данни от ревизионния доклад декларираната от „ТОВЕТЕКС“ ЕООД дейност е търговия с конфекция, специализирани и униформени облекла и основни и спомагателни материали. Не са установени декларираните обекти.

Относно получените доставки и данъчния кредит в хода на ревизията е установена следната фактическа обстановка и основания за корекция на декларираните от дружеството резултати:

Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 652,00 лв. по три фактури от м. 06.2018 г., с предмет дизайн, изработка и доставка на различни „опакровки“ /картонени, хартиени, комплектни/, с доставчик „ВРС Интернешанал“ ЕООД, от ревизираното лице са представени копия на трите фактури, фискални бонове и разходен касов ордер от 31.07.2018 г. за 27 912,00 лв. - общата сума на покупките, без други придружаващи документи /договор, приемо-предавателни протоколи, проекти на изработените дизайни, доказателства за транспорт на стоките/. Според счетоводните регистри на жалбоподателя фактурираните доставки са заприходени като стоки, а доставчикът е отразил в регистрите си по ЗДДС продажба на услуги. От извършена справка от органите по приходите е установено, че изпълнителят на услугите е разполагал с персонал в периода на издаване на фактурите на длъжност „графичен дизайнер“, но поради непредставяне на документи не е установен произход на стоките, подизпълнител, наети лица, активи, обекти. Предвид горното е направен извод за нереалност на доставките от този доставчик, съответно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 652,00 лв. по спорните фактури.

Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 200,00 лв. по фактура № 11...104, с предмет „кашони“ и доставчик „Интеграл Инвестмънт“ ЕООД, от „ТОВЕТЕКС“ ЕООД е предоставено само копие от фактурата, без договор, приемо-предавателен протокол, документи за плащане, доказателства за транспорт на стоките. Установено е, че контрагентът на ревизираното лице е имал две лица, назначени на трудов договор в периода на доставката - „офис мениджър“ и „склададжия“. Предвид непредставянето на документи не е проследен произходът и движението на стоките и е направен извод за нереалност на доставката от страна на „Интеграл Инвестмънт“ ЕООД, съответно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 200,00 лв.

Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 351,00 лв. по три фактури от м. 06.2018 г. за продажба на материали /три вида плат - подлепващ, памучен, хастар/, с доставчик „ИМО ВРС“ ЕООД, от „ТОВЕТЕКС“ ЕООД са предоставени копия от фактурите, фискални бонове, както и разходни касови ордери, без договор, приемо-предавателни протоколи доказателства за транспорт на стоките и произход. Органите по приходите са установили, че в периода на издаване на фактурите дружеството е имало наети лица по трудово правоотношение на длъжности, свързани със строителството /арматурист, бетонджия, кофражист и т.н./, поради което е направен извод за нереалност на доставките от страна на „ИМО ВРС“ ЕООД, съответно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 351,00 лв.

Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 15 267,10 лв. по дванадесет фактури от м. 12.2016 г., м. 12.2017 г., м. 04.2018 г. и м. 07.2018 г. за продажба на материали - „кашони“, „копчета“ и „плат“, с продавач „Беа Вижън“ ЕООД, от „ТОВЕТЕКС“ ЕООД са представени копия от фактурите, фискални бонове, разходни касови ордери, договор, приемо-предавателен протокол към фактура № 0...997/19.12.2016 г., с предмет общо 1 000 бр. „кашони“, липсват доказателства за транспорт на стоките и произход. Според договор от 12.10.2016 г. „Беа Вижън“ ЕООД ще продава на жалбоподателя материали /копчета, ленти, ласе, игли, плат, подложка хартия... и други материали от шивашката промишленост“, като същите ще се поръчват по телефон, факс или имейл. След анализ на представените документи, крайният извод на органите по приходите е за нереалност на доставките от страна на „Беа Вижън“ ЕООД, съответно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 15 267,10 лв.

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 000,00 лв. по фактура № 1 ...189/18.08.2017 г., с предмет „копчета“, издадена от „Бюти Съплай“ ЕООД, от страна на „ТОВЕТЕКС“ ЕООД е предоставено единствено копие от фактурата, без договор, приемо-предавателен протокол, кореспонденция, транспорт, произход на стоките. Органите по приходите са направили заключение за нереалност на декларираната доставка, съответно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурата с продавач „Бюти Съплай“ ЕООД.

В обобщение, при гореописаната фактическа обстановка органите по приходите са приели за недоказано извършването на реални доставки от посочените общо 5 дружества - преки доставчици, тъй като нито едно от тях не е предоставило доказателства, а тези от страна на „ТОВЕТЕКС“ ЕООД са недостатъчни за промяна на крайните изводи в ревизията. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, чл. 9 и чл. 25, ал. 2 от с.з., на жалбоподателя е отказано правото на

приспадане на данъчен кредит в общ размер на 25 470,10 лв.

РА е оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-06-2630/13.03.2023 г. по регистъра на ТД на НАП - С. и вх. № 23-22-412/17.03.2023 г. по регистъра на дирекция „ОДОП“ - С., във връзка с което директорът на дирекция „ОДОП“ – С. се е произнесъл с Решение № 650/19.05.2023 г., с което е отхвърлил оспорването. Приел е доводите на ревизиращите органи за отказ на правото на данъчен кредит по спорните фактури. Изложил е мотиви, че не са представени достатъчно доказателства от ревизираното лице за реалността на доставките, а отделно от това доставчиците не са открити на декларираните адреси и също не са представили изисканите документи, установяващи условията на доставките.

Установено е също, че доставчиците /с изключение на „Беа Вижън“ ЕООД/ са декларирали дейност, която не може да бъде категорично отнесена към предмета на извършените от ревизираното лице покупки: „ИМО ВРС“ ЕООД е декларираше предмет на дейност, свързана със строителството, което се потвърждава и от наетите лица по трудово правоотношение; „Бюти Съплай“ ЕООД е с декларирана дейност „търговия на дребно с козметични продукти“; „Интеграл Инвестмънт“ ЕООД - търговия със селскостопански стоки, всякакъв вид стоки, включително и собствено производство, строеж и обзавеждане на недвижими имоти и други; „ВРС Интернешанал“ ЕООД - рекламна, търговска, консултантска дейност. Отделно от това е констатирана свързаност между част от доставчиците въз основа на съпоставка на данни от информационните системи на НАП. „Беа Вижън“ ЕООД и „Интеграл Инвестмънт“ ЕООД са с управител Ц. С. Ц. и имат еднакво седалище и адрес на управление: [населено място], [улица]. Идентичен е случаят с „ИМО ВРС“ ЕООД и „ВРС Интернешанал“ ЕООД - управител е лицето И. С. П., съпада и седалището и адрес на управление - [населено място], [улица], и виртуален адрес: [населено място], [улица], ет. 1, партер.

На следващо място, във връзка с последващата реализация на стките директорът на дирекция „ОДОП“ - С. излага мотиви, че видно от предоставените счетоводни документи, дружеството е представило хронологични регистри на отделните сметки и на хронология на група 30 - „Стоки“. От същите обаче не става ясно какви са именно закупените и продадените артикули, тъй като всички записи са с наименование „стоки“, без каквито и да било индивидуализиращи данни или допълнително описание. В тази връзка няма как да се проследи стоковият поток, доколкото лицето твърди, че всички покупки са обект на последваща продажба, за което са приложени и фактури. Органът счита, че са налице редица несъответствия между придобити и реализирани стоки. От документите за продажба не се установявала такава на кашони или хартиени/картонени опаковки, които са обект на спор. Също така съгласно фактура № 4/25.06.2018 г. „ТОВЕТЕКС“ ЕООД продава на „Пагани Стил“ ООД копчета - 4 вида, с прилежащ номер/размер към всеки от тях, а в покупките няма подобна конкретизация и индивидуализация. Според същата фактура е продаден и „плат подлепващ“ на единична цена от 3,00 лв. за метър, а за сравнение ревизираното лице купува по фактура № 1.. 156/21.06.2018 г. „подлепващ плат“ от „ИМО ВРС“ ЕООД на единична цена от 17,90 лв. за метър. Последният артикул от фактура № 4/25.06.2018 г. е „опаковка-комплект“ на единична цена от 0,80 лв., а за сравнение ревизираното лице е закупило от „ВРС Интернешанал“ ЕООД „комплектни опаковки“ с единична цена от 5,00 лв. Доколкото не е търговски обосновано закупени артикули да се продават на значително по-ниска цена от тази на придобиване, не са кредитирани документите, които според „ТОВЕТЕКС“ ЕООД удостоверяват, че има последваща реализация на закупените от спорните доставчици артикули. Освен това предмет на продажба от жалбоподателя в значителен брой от фактурите са „престилки“, „блузи“, „униформи“, което предполага влагане на определено количество от закупените стоки, но отново няма ангажирани доказателства за това преобразуване на активите.

В обобщение органът е приел, че използването от получателя на фактури с невярно съдържание може да се счита за част от данъчна измама. Така и Решение от 07.12.2010 г., по

дело С-285/09, т. 49 на СЕС, съгласно което Общностното право не изключва възможността държавите членки да считат съставянето на фиктивни фактури, посочващи неправомерно ДДС, като опит за данъчна измама и да прилагат в тези случаи глобите или санкциите, специално предвидени в националните им законодателства. Решаващият орган счита, че с декларирането на спорните доставки като облагаеми с право на данъчен кредит жалбоподателят е претендирал субективно право, за което предварително няма как да не знае, че не е възникнало и поради това не може да бъде защитен от принципа на правна сигурност в неговото проявление на защита на оправданите правни очаквания. В случая е невъзможно получателят да не знае, че декларираните фактури не отразяват реални доставки, след като е страна по тях, поради което и с декларирането им претендира право на данъчен кредит, за което знае, че не е възникнало.

Решението на директора на дирекция „ОДОП“ - С. е връчено на ревизираното лице на 22.05.2023 г. по електронен път, видно от представено удостоверение за връчване на л. 19. С жалба вх. № 53-06-5571 от 31.05.2023 г. по описа на ТД на НАП – С. РА е оспорен по съдебен ред, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство. Приобщени са събраните в хода на ревизията материали като част от преписката.

По доказателствено искане на жалбоподателя за изясняване на фактите, относими към правния спор, по делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ) и е назначено вещото лице С. К.. Представено е заключение, което е прието от страните без оспорване. Съдът кредитира същото като професионално и безпристрастно изготвено предвид липсата на данни за заинтересованост на експерта от изхода на делото, даващо пълен и непротиворечив отговор на поставените въпроси, поради което го приобщава към доказателствения материал по делото.

При така изложената фактическа обстановка съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата срещу РА е подадена в срок от лице с право и интерес от оспорване срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, и след като е изпълнена абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК за предварително обжалване на акта по административен ред. РА е изцяло потвърден с решението на директора на дирекция „ОДОП“ - С.. С оглед на това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество, жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл. 160, ал. 2 ДОПК, настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Оспореният в настоящото съдебно производство Ревизионен акт № Р-22221022003408-091-001 от 16.02.2023 г. и Акт за поправка на ревизионен акт № П-22221023040698-003-001 от 28.02.2023 г. са издадени от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП - С. – орган, възложил ревизията, и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С. - ръководител на ревизията. Възложителят на ревизията е оправомощен със Заповед № РД-02-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП – С. на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Ръководителят на ревизията е посочен в заповедите за възлагането ѝ по реда на чл. 112, ал. 1 от ДОПК. Следователно РА е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Спазена е писмената форма за издаване на акта, има необходимото съдържанието, предвидено в чл. 120, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид с посочване на данъчните задължения по основание и периоди. Мотивиран е с подробно изложените в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 ДОПК е неразделна негова част, фактически констатации на органите по приходите и относимите към тях нормативни разпоредби, които са довели до

съответните изводи за установяване на публични задължения в тежест на ревизираното лице. Видно от приложените копия на РД и РА, същите са подписани с квалифициран електронен подпис на издателя, валиден към датите на тяхното издаване, което се потвърждава, както от представените по делото доказателства, така и от служебно извършената от съда справка в публичния електронен регистър на доставчика на удостоверителни услуги по чл. 28 ЗЕДЕУУ, в който регистър съобразно чл. 25, ал. 5 ЗЕДЕУУ и задължението си по чл. 22, т. 4 ЗЕДЕУУ доставчикът на удостоверителни услуги публикува удостоверенията по чл. 24 ЗЕДЕУУ, което публикуване е форма на самото издаване на удостоверение по чл. 24 ЗЕДЕУУ – арг. чл. 25, ал. 5 ЗЕДЕУУ.

Решението на административния орган, с което е потвърден РА, е издадено от директора на дирекция „ОДОП“ – С. Е. П., която е компетентният орган съгласно чл. 152, ал. 2 от ДОПК.

Производството е започнало по реда на чл. 112, ал. 1, вр. с ал. 2, т. 1 от ДОПК, като ревизията е възложена от орган, който е надлежно оправомощен за това. ЗВР са издадени в електронна форма, като са представени доказателства, че са подписани с валиден квалифициран електронен подпис, с което са спазени изискванията за форма на актовете. Спазени са сроковете по чл. 114 ДОПК за извършване и приключване на ревизията, като същите са удължавани по реда на чл. 114, ал. 2 от ДОПК със заповеди на органа, възложил ревизията. Доказателствата, послужили за издаването на РД и РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Не са нарушени правата на жалбоподателя в административното производство по издаване на акта.

Производството, послужило за издаване на оспорения ревизионен акт е протекло при спазване на предвидените процесуални правила и не са допуснати нарушения, които да обосновават отмяната му. От съставените от органите по приходите, в изпълнение на правомощията им, протоколи, които съответстват на изискванията за форма и реквизити, е видно, че са провели производството при спазване на принципите за законност, обективност, добросъвестност, право на защита и служебно начало. Положили са усилия за приобщаване на всички относими към предмета на ревизията доказателства и са осигурили възможност на ревизирания обект да реализира процесуалните си права. В съдебното производство не са ангажирани доказателства, от които да се установява нещо различно от обективирания в приложените протоколи действия и изявления. Затова изводът на съда е, че в хода на административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да се приемат за съществени.

От изложеното до тук следва, че оспореният ревизионен акт отговаря на изискванията на закона за материална компетентност на издателя му, процесуална законосъобразност и обоснованост.

По материалната законосъобразност на акта:

Правото на приспадане на данъчен кредит е субективно публично право на данъчно-задълженото лице с насрещен субект приходната администрация. Това право е обусловено от кумулативното осъществяване на материалноправните предпоставки на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС изисква и установяването на реално получаване на стоките или услугите по облагаемата доставка.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик. Според чл. 9, ал. 1 ЗДДС доставката на услуга е всяко извършване на услуга. Облагаема според чл. 12, ал. 1 ЗДДС е доставката на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършаването ѝ е данъчно събитие съгласно чл. 25, ал. 1 ЗДДС. Член 25, ал. 2 ЗДДС постановява, че данъчно събитие възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена. Тогава съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното

лице да го начисли. Едновременно с настъпване на изискуемостта на данъка на основание чл. 68, ал. 2 ЗДДС възниква правото на приспадането му. Д. кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Определяйки предпоставките за възникване на право на приспадане на данъчен кредит по видове основания, чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС постановява, че когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, то има право да приспадне данъка за стоките и услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Член 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС транспонира чл. 168, б. ”а” от Директива 2006/112/ЕО, който също постановява, че доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаеми сделки на данъчно задължено лице, то има правото в държавата-членка, в която извършва тези сделки, да приспадне от дължимия ДДС, който е задължено да плати, дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от данъчно задължено лице. След като са налице предпоставките за възникването му, вече породеното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1, вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, съответно чл. 167 и чл. 168, б. ”а” от Директива 2006/112/ЕО, подлежи на упражняване при условието по чл. 71, т. 1 ЗДДС - данъчно задълженото лице да притежава фактура, съставена в съответствие с чл. 114 – 115 ЗДДС, с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател. Без реално извършена доставка на стока по чл. 6, ал. 1 ЗДДС или доставка на услуга по чл. 9, ал. 1 ЗДДС данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 ЗДДС не настъпва съгласно чл. 25, ал. 2 ЗДДС, данъкът не става изискуем по чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС, без което право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 не възниква съгласно чл. 68, ал. 2 ЗДДС, следователно не може да бъде упражнено по чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗДДС.

Според постоянната съдебна практика правото на данъчно задължените лица да приспадат от ДДС, на който са лица-платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки или за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената със законодателството на ЕС обща система на ДДС. Реалното извършване на облагаема доставка на стоки или услуги е задължително условие за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС, без което то не може валидно да се упражни по чл. 71, т. 1 ЗДДС. При положение че органите по приходите са стигнали до констатации за липсата на облагаеми доставки, при оспорване националната юрисдикция трябва да извърши всеобхватна преценка по приложимите във вътрешното ѝ право правила за доказване на всички елементи и фактически обстоятелства, за да определи дали това данъчно задължено лице има или не право на приспадане по тези доставки. Само ако при тази преценка установи, че доставките са реално осъществени и впоследствие стоките са използвани от получателя за целите на негови облагаеми сделки, правото на приспадане не може да се откаже. Едва след това националната юрисдикция проверява дали това право не е изключено поради обективни данни, че данъчно задълженото лице, получило стоките или услугите, е знаело или е трябвало да знае, че сделкаа, с която го обосновава, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или друг стопански субект нагоре или надолу по веригата доставки (решение на СЕС от 06.12.2012 г. по дело C-285/11 – т.44, 45 и 52). Ако реалността на доставките не се докаже в процеса, правото на приспадане на данъчен кредит не може да се счита възникнало, фактическото му упражняване като ненадлежно не подлежи на зачитане, независимо от (не)добросъвестността на данъчно задълженото лице - получател на стоките или услугите по фактура.

Жалбоподателят е този, който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и/или услуги, респ. че същите са изпълнени от доставчика/ците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело C-152/02 и по дело C-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за

възникване на правото на приспадане на ДДС включват следното: 1) доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2) получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3) получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО.

В конкретния случай страните не спорят относно наличието на формалната предпоставка за упражняване правото на данъчен кредит – притежаването от жалбоподателя на редовни фактури, съставени в съответствие с изискванията на ЗДДС. Спорно в случая се явява обстоятелството дали по тези фактури са извършени реални доставки на стоки и услуги между жалбоподателя и доставчиците „ВРС ИНТЕРНЕСАНАЛ“ ЕООД, „ИНТЕГРАЛ ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД, „ИМО ВРС“ ЕООД, „БЕА ВИЖЪН“ ЕООД, „БЮТИ СЪПЛАЙ“ ЕООД.

В случая от съдържащите се по делото доказателства съдът намира, че не се доказва извършването на реални доставки от процесните доставчици, а изводът на ревизиращите органи за липса на реално осъществени доставки на стоки от посочените доставчици е обосноваван и в съответствие с приложимия материален закон. Основателни са изводите на органите по приходите, че са налице редица спорни моменти и разминавания в отношенията между ревизираното лице и доставчиците му, които са пречка да се обоснове реалност на извършените доставки, предмет на сделки и издадени фактури, които да обективират реални доставки на стоки по смисъла чл. 6 от ЗДДС и в този смисъл възникнали данъчни събития, които да формират право на данъчен кредит по смисъла на чл. 68 от ЗДДС за получателя по тях.

Представените от жалбоподателя писмени документи са приети от органите по приходите за недостатъчни за обосноваване на реалното извършване на доставките и установяване на условията им. В случая спорът между страните е относно наличието на реално извършени доставки на стоки по издадените фактури от „Интеграл Инвестмънт“ ЕООД, „ИМО ВРС“ ЕООД, „Беа Вижън“ ЕООД и „Бюти Съплай“ ЕООД, както и стоки и услуги от „ВРС Интернешанал“ ЕООД, а също и има ли основание за признаване на кредитно известие № 1... 18/05.04.2017 г., издадено от жалбоподателя във връзка с фактура № 2...4/20.02.2017 г. за продажба на стоки на „Беа Вижън“ ЕООД.

Общото между всички дружества – доставчици по спорните фактури, е, че са извършени насрещни проверки, резултатите от които са отразени в ПИНП, но изготвените искания за представяне на документи и писмени обяснения са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК поради неоткриване на дружествата на декларирания адрес за кореспонденция. Документи и обяснения не са представени. Дружествата са служебно deregистрирани по ЗДДС.

1. Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 652,00 лв. по три фактури от м. 06.2018 г., с предмет „дизайн, изработка и доставка“ на различни „опакровки“ /картонени, хартиени, комплектни/, издадени от „ВРС Интернешанал“ ЕООД:

От ревизираното лице са представени копия от трите фактури, фискални бонове и разходен касов ордер от 31.07.2018 г. за 27 912,00 лв. - общата сума на покупките, без други придружаващи документи /договор, приемо-предавателни протоколи, проекти на изработените дизайни, доказателства за транспорт на стоките/. Според счетоводните регистри на жалбоподателя фактурираните доставки са заприходени като стоки, а доставчикът е отразил в регистрите си по ЗДДС продажба на услуги. От справка на органите по приходите е установено, че изпълнителят на услугите е разполагал с персонал в периода на издаване на фактурите на длъжност „графичен дизайнер“, но поради непредставяне на документи не е установен произход на стоките, подизпълнител, наети лица, активи, обекти.

Установява се, че фактура № [ЕГН]/26.06.2018 г. с доставчик „ВРС Интернешънъл“ ЕООД е с вписан предмет „дизайн, изработка и доставка на картонени опаковки“ 1000 бр. с единична цена 7,00 лева и стойност на данъчна основа общо 7700 лева. На отделен ред е начислен ДДС

1540 лева. Общата стойност на фактурата е 9240 лева. Приложена е касова бележка на стойност 9240 лева (дата не се чете). Приложен е РКО 7/31.07.2018г на стойност 27912 лева и основание плащане по фактури. Фактура № [ЕГН]/29.06.2018 г. е с вписан предмет „дизайн, изработка и доставка на комплектни опаковки“ 1600 бр. с единична цена 5,00 лева и стойност на данъчна основа общо 8000 лева. На отделен ред е начислен ДДС 1600 лева. Общата стойност на фактурата е 9600 лева. Приложена е касова бележка на стойност 9600 лева (дата не се чете). Фактура № [ЕГН]/25.06.2018 г. има вписан предмет „дизайн, изработка и доставка на хартиени опаковки“ 1260 бр. с единична цена 6 лева и стойност на данъчна основа общо 7560 лева. На отделен ред е начислен ДДС 1512 лева. Общата стойност на фактурата е 9072 лева. Приложена е нечетлива касова бележка.

2. Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 200,00 лв. по фактура № 11..104, с предмет „кашони“ и доставчик „Интеграл Инвестмънт“ ЕООД:

От жалбоподателя е представено само копие от фактурата, без договор, приемо-предавателен протокол, документи за плащане, доказателства за транспорт на стоките. Установено е, че контрагентът на ревизираното лице е имал две лица, назначени на трудов договор в периода на доставката - „офис мениджър“ и „склададжия“. Фактурата е с вписан предмет „кашони“ 400 бр. с единична цена 2,5 лева и стойност на данъчна основа общо 1000 лева. На отделен ред е начислен ДДС 200 лева. Общата стойност на фактурата е 1200 лева. Посочен е във фактурата плащане в брой. Няма приложена касова бележка. Има направено осчетоводяване за плащане в брой. При неприложена касова бележка е налице счетоводна операция без документална обосноваване. За последваща реализация е предоставена фактура № [ЕГН]/06.03.2018 г. с клиент „Крис“ АД и продадени кашони 145 бр. с единична цена 3,3 лева. Съгласно заключението на вещото лице за останалата част от 255 бр. (400-145) липсват данни за реализация.

3. Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 351,00 лв. по три фактури от м. 06.2018 г. за продажба на материали /три вида плат - подлепващ, памучен, хастар/, издадени от „ИМО ВРС“ ЕООД:

От жалбоподателя са представени копия от фактурите, фискални бонове, както и разходни касови ордери, без договор, приемо-предавателни протоколи, доказателства за транспорт на стоките, произход. Органите по приходите са установили, че в периода на издаване на фактурите дружеството е имало наети лица по трудово правоотношение на длъжности, свързани със строителството /арматурист, бетонджия, кофражист и т.н./.

Установява се, че фактура № [ЕГН]/28.06.2018 г. на л. 141 с доставчик „ИМО ВРС“ ЕООД има за предмет „плат хастар 1 000 м.“ с единична цена 6,20 лева и стойност 6200 лева. Начислен е ДДС в размер 1240 лева. Стойността на фактурата е 7440,00 лева. Вписан е начин на плащане в брой. Приложена е касова бележка със стойност 7440 лева (дата не се чете). Приложен е РКО № 8/31.07.2018 г. за 26106 лева с основание плащане по фактури. Стойността в размер на 26106 лв. съответства на сбора от трите касови бележки (9666+9000+7440) За тази доставка като последваща реализация е предоставена фактура № [ЕГН]/27.06.2018 с получател „Пагани Стил“ ЕООД с продаден артикул „плат хастар 1000 м“ с единична продажна цена 7,50 лева и данъчна основа от 7500 лева.

Фактура № [ЕГН]/26.06.2018 г. има за предмет „памучен плат 500 м“ с единична цена 15,00 лева и стойност 7500 лева. Начислен е ДДС в размер на 1500 лева и стойността на фактурата е 9000,00 лева. Вписан е начин на плащане в брой. Приложена е касова бележка със стойност 9000 лева (дата не се чете). Вещото лице не е установило представена фактура за последваща реализация на стоката.

Фактура № [ЕГН]/21.06.2018 г. има за предмет „подлепващ плат 450 м“, единична цена 17,90 лева и стойност 8055 лева. Начислен е ДДС в размер на 1611 лева. Стойността на фактурата е 9666,00 лева. Вписан е начин на плащане в брой. Приложена е касова бележка със стойност 9666 лева (дата не се чете). В кориците на делото на лист 139 е приложена фактура за продажба № [ЕГН]/25.06.2018г с клиент „Пагани Стил“ ООД, данъчна основа 36930 лева и

основание „шивашки материали по спецификация. Тази спецификация е приложена на лист 139 гръб, а именно – копчета № 24, копчета № 28, копчета № 32, копчета № 34, плат подлепващ 0,9 м., опаковка комплект. Вещото лице е установило, че за трите фактури има приложени касови бележки, поради което осчетоводяването като плащане със стойност 26106 лева има документална обосноваост. Не е установена последваща реализация на стоките поради липса на съвпадение на предмета на получените и извършените от жалбоподателя доставки.

4. Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 15 267,10 лв. по дванадесет фактури от м. 12.2016 г., м. 12.2017 г., м. 04.2018 г. и м. 07.2018 г. за продажба на материали - „кашони“, „копчета“ и „плат“, с продавач „Беа Вижън“ ЕООД:

От жалбоподателя са представени копия от фактурите, фискални бонове, разходни касови ордери, договор, приемо-предавателен протокол към фактура № 0...997/19.12.2016 г. с предмет общо 1 000 бр. „кашони“, липсват доказателства за транспорт на стоките, произход. Според рамков договор от 12.10.2016 г. за доставка на стоки продавачът продава на купувача материали /копчета, ленти, ласе, игли, ножици, конци, плат, подложка хартия и други материали за шивашката промишленост, като същите ще се поръчват по телефон, факс или имейл. Продавач съгласно договора е „ТОВЕТЕКС“ ЕООД, а купувач – „Беа Вижън“ ЕООД. Следователно, така описаният договор не е относим към процесите фактури от доставчика „Беа Вижън“ ЕООД.

Установява се, че фактура № 997/19.12.2016 г. (на лист 144) има вписан предмет: кашони 500бр*2,50лева и кашони 500бр*2,45 лева, с обща данъчна основа 2475 лева и ДДС 495 лева. Вещото лице е констатирало осчетоводяване на фактурата по дебита на сметка 304-1 Стоки и по кредита на сметка 401-1-9 – „Беа Вижън“ ЕООД. Приложена е касова бележка на стойност 2970 лева, която отговаря на стойността на фактурата. Касовата бележка е осчетоводена по дебит 401-1-9 и кредит сметка 501 Каса със стойността 2970 лева. На лист 145 е приложен приемо-предавателен протокол от 19.12.2016г, в който са описани кашоните, както във фактурата, без други детайли. В протокола е цитиран номера на придружаваща фактура и описан транспорт на продавача - М. С.. Заприождаване в складов модул е направено по партида „КАШОН“. Стоката остава налична към 31.12.2016 в патримониума на жалбоподателя.

Фактура № 1209/28.12.2017 г., с доставчик „Беа Вижън“ ЕООД, на лист 151 гръб, има за предмет копчета 209100 бр., с единична цена 0,03 лева и стойност 6273,00 лева. Начислен е ДДС на отделен ред 1254 лева и стойност на фактурата 7527 лева. Приложена е касова бележка от 12.01.2018 г. на лист 163. Във фактурата е отбелязан начин на плащане по банка. Фактурата е осчетоводена по дебита на 304-1 Стоки.

Фактура № 1208/22.12.2017 г., с доставчик „Беа Вижън“ ЕООД, на лист 152, има за предмет копчета 630000 бр., с единична цена 0,011 лева и стойност 6930,00 лева. Начислен е ДДС на отделен ред 1386 лева. Стойността на фактурата е 8316 лева. Приложена е касова бележка от 12.01.2018 г. Във фактурата е отбелязан начин на плащане - по банка. Вещото лице установява, че фактурата е осчетоводена по дебита на 304-1 Стоки, но липсва продажба на тези закупени копчета.

Фактура № 1281/31.07.2018 г., с доставчик „Беа Вижън“ ЕООД, на лист 152 гръб, има за предмет „плат 1370 м“ (не е указан линеен или квадратен метър), с единична цена 4,75 лева и стойност 6507,50 лева. Начислен е ДДС на отделен ред 1301,50 лева. Стойността на фактурата е 7809 лева. Във фактурата е отбелязан начин на плащане - по банка. Вещото лице не е установило осчетоводяване на фактурата за покупка. Констатирало е приложен РКО № 18/07.08.2018 г. на лист 160 гръб за сумата от 7809 лева и цитирана фактура № 1281/31.07.2018 г., но не е представена касова бележка. От счетоводната справка, не е установена аналитичност на партида, по която е осчетоводена фактурата в сметка 304-1 Стоки. Не се представя фактура за продажба, от която да е видна продажбата на този закупен артикул, поради което вещото лице е направило извод, че не се установява последваща

реализация.

Фактура № 1280/27.07.2018 г., с доставчик „Беа Вижън“ ЕООД, на лист 153, има за предмет „плат 1550 м“ (не е указан линеен или квадратен метър), с единична цена 4,75 лева и стойност 7362,50 лева. Начислен е ДДС на отделен ред 1472,50 лева. Стойността на фактурата е 8835,00 лева. Във фактурата е отбелязан начин на плащане - по банка. Съгласно ССЧЕ фактурата е осчетоводена в сметка 304-1 Стоки и не е видима аналитичност. Не е предоставена фактура за продажба, от която да е видна продажбата на този закупен артикул. Не се установява последваща реализация.

Фактура № 1279/24.07.2018 г., с доставчик „Беа Вижън“ ЕООД, на лист 153 гръб, има за предмет „плат 1350 м“ (не е указан линеен или квадратен метър), с единична цена 4,75 лева и стойност 6412,50 лева. Начислен е ДДС на отделен ред в размер на 1282,50 лева. Стойността на фактурата е 7695,00 лева. Във фактурата е отбелязан начин на плащане - по банка. Експертизата установява, че фактурата е осчетоводена в сметка 304-1 Стоки и не е видима аналитичност. Не е предоставена фактура за продажба, от която да е видна продажбата на този закупен артикул, поради което изводът на вещото лице е , че не се установява последваща реализация.

Фактура № 1278/20.07.2018 г., с доставчик „Беа Вижън“ ЕООД, на лист 154 гръб, има за предмет „плат 1600 м“ (не е указан линеен или квадратен метър), с единична цена 4,75 лева и стойност 7600,00 лева. Начислен е ДДС на отделен ред 1520 лева. Стойността на фактурата е 9120 лева. Във фактурата е отбелязан начин на плащане - по банка. Установява се от вещото лице осчетоводяване на фактурата за покупка в сметка 304-1 Стоки, но не се констатира аналитичност. Не е предоставена фактура за продажба, от която да е видна продажбата на този закупен артикул, поради което не се установява последваща реализация.

Фактура № 1277/17.07.2018 г., с доставчик „Беа Вижън“ ЕООД, на лист 152 гръб, има за предмет „плат 1500 м“, с единична цена 4,75 лева и стойност 7125,00 лева. Начислен е ДДС на отделен ред в размер на 1425,00 лева и стойност на фактурата 8550 лева. Във фактурата е отбелязан начин на плащане - по банка. Вещото лице установява, че фактурата е осчетоводена в сметка 304-1 Стоки, но не е видима аналитичност. Не е предоставена фактура за продажба, от която да е видна продажбата на този закупен артикул, поради което не се установява последваща реализация.

Фактура № 1249/30.04.2018 г., с доставчик „Беа Вижън“ ЕООД, на лист 158 гръб (не се вижда номер на фактура), има за предмет копчета 10 000 бр., с единична цена 0,45 лева и стойност 4500,00 лева. Начислен е ДДС на отделен ред 900,00 лева. Стойността на фактурата е 5400 лева. Във фактурата е отбелязан начин на плащане - по банка. Установено е осчетоводяване в сметка 304-1 Стоки, но не е видна аналитичност. Видно от спецификация към фактура № [ЕГН]/25.06.2018 г., са продадени 10 000 бр. артикула с единична цена 0,46 лева - копчета № 28, поради което е налице съответствие на количество и цена, но не и в името стоката. Предвид това и липсата на аналитичност на сметка 304 Стоки съдът намира, че не може да се приеме наличие на последваща реализация.

Вещото лице по делото установява, че фактура № 1248/27.04.2018 г., с доставчик „Беа Вижън“ ЕООД, на лист 159 (не се вижда номер на фактура), има за предмет „плат 1200 м“, с единична цена 4,75 лева и стойност 5700,00 лева. Начислен е ДДС на отделен ред 1140,00 лева. Стойността на фактурата е 6840 лева. Във фактурата е отбелязан начин на плащане - по банка. Фактурата е осчетоводена в сметка 304-1 Стоки, но не е видима аналитичност. Не е предоставена фактура, от която да е видна продажбата на този закупен артикул, поради което не се установява последващата й реализация.

Фактура № 1247/26.04.2018 г., с доставчик „Беа Вижън“ ЕООД, на лист 159 гръб (не се вижда номер на фактура), има за предмет копчета 15 000 бр., с единична цена 0,53 лева и стойност 7950,00 лева. Начислен е ДДС на отделен ред 1590,00 лева. Стойността на фактурата е 9540 лева. Във фактурата е отбелязан начин на плащане - по банка. Установява се, че фактурата е осчетоводена в сметка 304-1 Стоки, но не е видима аналитичност. Видно от спецификация

към фактура № [ЕГН]/25.06.2018 г. са продадени 15 000 бр. с единична цена 0,54 лева - копчета № 32, поради което е налице съответствие на количество и цена, но не и в името стоката и не може да се приеме, че е налице последваща реализация поради липсата на идентичност на стоката и на аналитична ведомост по сметка 304 Стоки.

Фактура № 1246/25.04.2018 г., с доставчик „Беа Вижън“ ЕООД, на лист 160 гръб (не се вижда номер на фактура), има за предмет „копчета 10 000 бр.“, с единична цена 0,75 лева и стойност от 7500,00 лева. Начислен е ДДС на отделен ред 1500,00 лева. Стойността на фактурата е 9000 лева. Във фактурата е отбелязан начин на плащане - по банка. Установява се, че фактурата е осчетоводена в сметка 304-1 Стоки, но не е видима аналитичност. Видно от спецификация към фактура № [ЕГН]/25.06.2018 г. са продадени от жалбоподателя 10 000 бр. копчета с единична цена 0,76 лева - копчета № 34, поради което е налице съответствие на количество и цена, но не и в името на стоката, поради което и предвид липсата на аналитична ведомост на сметка 304 Стоки не може да се приеме, че е налице последваща реализация.

Към фактури от доставчика „Беа Вижън“ ЕООД са приложени касови бележки, както следва - 2970 лева, 7527 лева, 9000 лева, 9540 лева, 6840 лева, 5400 лева. Сборът от всички касови бележки е равен на 41 277 лева. За процесния период осчетоводените фактури от „Беа Вижън“ ЕООД от жалбоподателя са на обща стойност 115 846,20 лева. В приложените банкови движения (без описан номер на банкова сметка, титуляр и период) експертизата не открива наредени суми по банков път към доставчика „Беа Вижън“ ЕООД. С тези аргументи като основание за заплащане вещото лице отчита само приложените касови бележки на стойност 41 277 лева. С тях са платени фактури с номера № 997, № 1209, № 1246, № 1247, № 1248 и № 1249. Следователно по останалите фактури от същия доставчик не е доказано плащане от страна на жалбоподателя.

5. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 000,00 лв. по фактура №1 ...189/18.08.2017 г. с предмет „копчета“, издадена от „Бюти Съплай“ ЕООД:

От страна на жалбоподателя е представено единствено копие от фактурата, без договор, приемо-предавателен протокол, кореспонденция, доказателства за транспорт, произход на стоките. Органите по приходите са направили заключение за нереалност на декларираната доставка, съответно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурата с продавач „Бюти Съплай“ ЕООД.

Фактура № [ЕГН]/18.08.2017 г. с доставчик „Бюти Съплай“ ЕООД, на лист 149 гръб, има вписан предмет „копчета“ 50000 бр. с единична цена 0,1 лева и стойност на данъчна основа от 5000 лева. На отделен ред е начислен ДДС 1000 лева. Общата стойност на фактурата е 6000 лева. Посочен е начин на плащане - по банка. В приложените по делото извадки от банкови сметки вещото лице не се открило в колона плащания платена сума от 6000 лева с получател „Бюти Съплай“ ЕООД.

За целите на експертизата от жалбоподателя са допълнително представени справки, свързани с изясняване на обстоятелствата с последващата реализация на доставените 50 000 бр. копчета. Вещото лице сочи, че справката е изготвяна ръчно и се вижда от справка за продажби 2017, че 20 000 копчета са продадени на JETWORLD L. с фактура № [ЕГН]/25.10.2017 г. Съгласно справката за 2018 г. е посочена отново същата фактура № [ЕГН] с дата едно 01.02.2018 и дата две 25.10.2017 и там са посочени като продадени 20 000 бр. Видно от РД и установеното от ревизиращия екип по отношение на JETWORD L., към това дружество жалбоподателят декларира продажба на услуги, а не на стоки. За доказване предаване на продадените копчета са поискани и не са предоставени ЧМР или други документи, доказващи или даващи основание да се изпишат като продадени тези копчета. Поради изложеното вещото лице изразява становище, че не са налични данни за извършена последваща реализация на процесните стоки по фактурата, а именно – копчета. Идентични изводи са изложени и по отношение на повечето от останалите получени от жалбоподателя доставки на стоки, които са описани по-горе в настоящите мотиви.

Вещото лице уточнява, че счетоводните справки, с които са изписвани продадените стоки са

наименовани „Искане за изписване на продадени стоки“. В така предоставените искания не се вижда счетоводно записване, а само складово изписване с количества и стойности. По своята същност искане за изписване на материали се използва в производствен процес, когато се налага в хода му да се влагат поетапно или наведнъж материали за конкретното производство. В този случай на влагане искането за изписване на материали се осчетоводява по дебит 601 Разходи на материали и кредит на сметка 302 Материали. Дружеството жалбоподател не е предоставило първични документи за проведен производствен процес. От приложените документи /фактури за продажба/ се установява продажба на стоки. За закупените стоки няма приложени стокови разписки и няма данни, от които да е видно материално отговорно лице и местосъхранение на големите количества платове, копчета, кашони, ризи и други стоки, както и къде са съхранявани до продажбата им. Складови разписки при доставката на материали не са предоставени като първичен документ. При продажбата също няма приложен първичен документ от склад. За осчетоводяване на складовите движения на вещото лице по делото е предоставена счетоводна справка, наименована като файл „SKLADOVI_2016“, „SKLADOVI_2017“, „SKLADOVI_2018“. Вътре самата справка е наименована „фактури за заприходяване на стоки 2016“, „фактури за заприходяване на стоки 2017“ и „фактури за заприходяване на стоки 2018“. Установено е от тези справки, че процесните фактури по години са включени/осчетоводени с количества и единични цени в складов модул и с тяхното включване се увеличават складовите наличности. Изписването на стоката е правено закуп в края на месеца в складов модул - по количества, в счетоводен модул - със счетоводна операция дебит 702 Приходи от продажба на стоки и кредит сметка 304-1 Стоки само със стойност. При анализа на съответствие на първичен документ и неговата съответстваща счетоводна операция за фактура [ЕГН]/25.10.2017 е установено, че е осчетоводена като приход от услуга по дебита на сметка 411 Клиенти в партидата на Jetword и по кредита на сметка 703 Приходи от услуги.

Въз основа на гореизложеното и след анализ на представения по делото доказателствен материал съдът намира, че не са налице достатъчно и убедителни данни, че фактурираните доставки към жалбоподателя реално са извършени. По отношение на покупките от „Интеграл Инвестмънт“ ЕООД и „Бюти Съплай“ ЕООД са предоставени единствено копия от фактури, за доставките от „ИМО ВРС“ ЕООД и „ВРС Интернешанал“ ЕООД - копия от фактури, фискални бонове и разходни касови ордери, а за тези от „Беа Вижън“ ЕООД - копия от фактури, фискални бонове, разходни касови ордери, договор и един приемо-предавателен протокол по фактура № 997/19.12.2016 г.

Фактурите от „ИМО ВРС“ ЕООД са издадени в периода м. 06. 2018 г. и са с предмет „плат хастар“, „памучен плат“, „подлепващ плат“. Не са представени други доказателства за предаване на стоките или за транспорт. Приложени са към тях копия на фискални бонове, които са нечетливи. Представен е разходен касов ордер от 31.07.2018 г., с посочен издател „ТОВЕТЕКС“ ЕООД и получател „ИМО ВРС“ ЕООД, за сумата от 26 106,00 лв., който не е подписан от материално отговорните лица на дружеството жалбоподател (счетоводител, предал сумата, съставител), както и от получател. При проверка в информационните системи на НАП е установено, че на датите на издаване на фискалните бонове от „ИМО ВРС“ ЕООД няма отчетени обороти /фискално устройство № DY415727/, поради което приложените доказателства за плащане не могат да бъдат кредитирани като документи с удостоверителна сила.

Доставките от „ВРС Интернешанал“ ЕООД са с предмет дизайн, изработка и доставка на картонени опаковки (по фактура № 10...0208/26.06.2018 г.), на комплектни опаковки (по ф-ра № 10...0224/29.06.2018 г.), на хартиени опаковки (по фактура № 10...0205/25.06.2018 г.). Отново са приложени към тях копия на фискални бонове, които са нечетливи. Представен е разходен касов ордер от 31.07.2018 г., с посочен издател „ТОВЕТЕКС“ ЕООД и получател „ВРС Интернешанал“ ЕООД, за сумата от 27 912,00 лв., който не е подписан от материално отговорните лица на дружеството жалбоподател (счетоводител, предал сумата, съставител),

както и от получател. При проверка в информационните системи на НАП е установено, че на датите на издаване на фискалните бонове „ВРС Интернешанал“ ЕООД /фискално устройство № DT725068/ изобщо няма отчетени обороти, поради което приложените доказателства за плащане не могат да бъдат кредитирани като документи с удостоверятелна сила. Не се представят доказателства за предаване на стоките или за транспорт. Липсва също така договор между двете дружества, заявки за изработка или спецификация на предмета на доставките. Последното е съществено за преценката относно реалността на доставките, доколкото основанието им е договор за изработка по смисъла на Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), съгласно който възложителят следва да запознае изпълнителя с параметрите на продукта, предмет на изработка. Такива не се установяват нито от комуникация или писмени договори между страните, нито от доказателства относно съществените характеристики на крайния изработен продукт. Съгласно разпоредбите на чл. 264 от ЗЗД поръчващият е длъжен да приеме извършената съгласно договора работа. При приемането той трябва да прегледа работата и да направи всички възражения за неправилно изпълнение, освен ако се касае за такива недостатъци, които не могат да се открият при обикновения начин на приемане или се появят по-късно. За такива недостатъци поръчващият трябва да извести изпълнителя веднага след откриването им. Това не е необходимо, ако изпълнителят е знаел недостатъците. Ако не направи такива възражения, работата се счита приета. В случая липсват доказателства относно приемане на извършената работа, както и за нейните отличителни белези (например размер и дизайн, който е част от задълженията на изпълнителя).

Фактурите за покупка на „кашони“ от „Интеграл Инвестмънт“ ЕООД и „копчета“ от „Бюти Съплай“ ЕООД са без каквито и да било придружаващи документи - заявки, кореспонденция между страните, договори, приемо-предавателни протоколи, липсва индивидуализация и описание на закупените стоки, както и доказателства за извършено разплащане между страните. Предвид характера на процесните стоки на родови такива е съществено да бъде доказано тяхното предаване на купувача с оглед прехвърляне на собствеността съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗЗД. Такива доказателства могат да бъдат приемо-предавателни протоколи, товарителници за извършен превоз, пътни листи, складови разписки и др., но в настоящия случай не са представени, поради което правилно е прието от органите по приходите, че не е доказано реалното изпълнение на доставките по издадените от доставчиците фактури.

Относно доставките от „Беа Вижън“ ЕООД са представени процесните фактури, ведно с приемо-предавателни протоколи. Установява се, че предмет на доставките са кашони (неиндивидуализирани с размер или друг съществен белег), копчета (отново без конкретизация на размер, цвят и т.н.), плат (неиндивидуализиран по вид, материал, цвят, размер). Представено е копие на рамков договор за доставка на стоки от 12.10.2016 г., от което е видно, че купувач е „Беа Вижън“ ЕООД, а продавач - „Товетекс“ ЕООД, тоест съществените условия на този договор не съвпадат с тези по процесните доставки, а именно липсва идентичност на купувач и продавач, поради което той е неотносим към предмета на доказване по делото – реалност на доставки на шивашки материали, извършени от „Беа Вижън“ ЕООД, с получател „Товетекс“ ЕООД. Последното се потвърждава и от факта, че според дневниците за продажби по ЗДДС жалбоподателят е бил в качеството си и на продавач към същия контрагент. От приложените по преписката документи е установено в хода на ревизията, че фискални бонове са приложени само към седем от общо дванадесетте фактури. Представени са разходни касови ордери с наредител „Товетекс“ ЕООД и получател „Беа Вижън“ ЕООД, в които не са вписани материално отговорно лице на жалбоподателя, наредило плащането и реално извършило го лице, както и получател на същото. Липсват също така подписи и печати в РКО, поради което съдът не ги кредитира като годно доказателство относно плащане на сумите по фактурите. Жалбоподателят не декларира наличието на собствени или наети имоти, в които да упражнява дейността си, както и да складира закупените материали, тъй като, видно от информационните масиви на НАП, от

07.06.2018 г. седалището и адрес на управление на „ТОВЕТЕКС“ ЕООД е апартамент, намират се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Справката показва, че апартаментът е и постоянен адрес на семейството на управителя Ц. Т. Л.. В тази връзка не е декларирано къде са съхранявани купуваните стоки, преди евентуалната им последваща продажба, както и къде е извършван твърдения от жалбоподателя производствен процес, в който са вложени те. От счетоводните регистри няма данни и за това има ли дружеството налични стоки към м. 07.2018 г.

Установява се, видно от представени копия на фактури, че „ТОВЕТЕКС“ ЕООД е доставчик на „Б.В. Линк“ ООД по фактури, както следва:

- № 1...09/01.12.2016 г. – с предмет „престилки – барман“ и „престилки – сервитьори“, ДО 1635,80 лв. и ДДС 327,16 лв.;
- № 2...07/13.04.2017 г. – с предмет „униформени блузи Artisti del gusto Illy“, ДО 624,00 лв. и ДДС 124,80 лв.;
- № 2...06/10.04.2017 г. – с предмет „униформени блузи Artisti del gusto Illy“, ДО 624,00 лв. и ДДС 124,80 лв.;
- № 2...09/10.05.2017 г. – с предмет „униформени блузи Artisti del gusto Illy“, ДО 858,00 лв. и ДДС 171,60 лв.;
- № 2...012/06.06.2017 г. – с предмет „престилки – барман“ и „престилки – сервитьори“, ДО 703,00 лв. и ДДС 140,60 лв.;
- № 2...014/21.06.2017 г. – с предмет „униформени блузи Distillo“, ДО 343,20 лв. и ДДС 68,64 лв.;
- № 2...010/29.05.2017 г. – с предмет „униформени блузи Illy“, ДО 1326,00 лв. и ДДС 265,20 лв.;
- № 2...020/15.08.2017 г. – с предмет „униформени блузи Artisti del gusto Illy“, ДО 780,00 лв. и ДДС 156,00 лв.;
- № 1...028/20.02.2018 г. – с предмет „престилки – барман“, ДО 3000,00 лв. и ДДС 600,00 лв.;
- № 1...029/07.03.2018 г. – с предмет „престилки барман“, ДО 3000,00 лв. и ДДС 600,00 лв.;
- № 2...040/28.06.2018 г. – с предмет „униформени тениски“, ДО 500,00 лв. и ДДС 100,00 лв.

Декларирани са доставки към „Бianchi кафе“ ЕООД с фактури, издадени от „ТОВЕТЕКС“ ЕООД, с предмет „униформени ризи Bianchi coffee“ - № 2...022/27.09.2017 г., № 1...026/28.10.2017 г.

Горните доставки съдят не приема, че представляват реализация на закупените по спорните фактури шивашки материали, поради това че не са установени по делото, включително и от назначената съдебно-счетоводна експертиза данни относно изписване на съответните стоки от склад на жалбоподателя и влагането им в производство. При положение че твърди изработването и последващата продажба на продукти на шивашката промишленост именно чрез ползването на закупените материали по процесните фактури, то жалбоподателят би следвало да разполага с някаква документална следва относно това – не са представени, както се посочи, данни за изписване от склад, но също така липсват разчети относно необходимите вид и количество материали за изработката на определен брой артикули, също информация относно кройката на същите и кое лице е извършило съответното планиране и изчисления. На следващо място, не се представят заявки от контрагенти (в случая „Бianchi Кафе“ ЕООД и „Б.В. Линк“ ЕООД) за изработка на фактурираните стоки, както и данни за наличие на облигационна връзка с тях – договори, писмена комуникация, също така на доказателства за предаване на стоките. Отделно от изложеното, видно от предмета на фактура № 1717 (с нечетлива дата), „Беа Вижън БВБ“ ЕООД е доставил на „Товетекс“ ЕООД престилки, в неопределимо поради нечетливост на фактурата количество. Следователно, жалбоподателят е

придобил стока с предмет, съвпадащ с този, за който твърди, че е изработен самостоятелно от него с ползвани получени от гореописаните доставчици шивашки материали.

Представени са доказателства за фактурирани доставки от „ТОВЕТЕКС“ ЕООД към „Пагани Стил“ ООД, с предмет „плат хастар“ и „шивашки материали по спецификация“, по фактури съответно № 10...032/27.06.2018 г., ведно с приложен приемо-предавателен протокол № 5 от същата дата и товарителница за извършен транспорт, отново на тази дата, и фактура № 10...031/25.06.2018 г., ведно със спецификация, приемо-предавателен протокол № 3 и товарителница за извършен превоз на същата дата. Видно от спецификацията предмет на доставка са копчета № 24, № 28, № 32, № 34, плат подлепващ 0,9 м. и опаковка комплект. И в двете товарителници е вписано превозно средство микробус Ф. Транспортър, с рег. [рег.номер на МПС] . Както се посочи по-горе, липсва идентичност между закупена и реализирана стока поради липсата на конкретизация на артикулите във фактурите за покупка и на водена от жалбоподателя аналитична ведомост.

В заключение, по отношение на доставките от „ВРС ИНТЕРНЕСНАЛ“ ЕООД, „ИНТЕГРАЛ ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД, „ИМО ВРС“ ЕООД, „БЕА ВИЖЪН“ ЕООД и „БЮТИ СЪПЛАЙ“ ЕООД не са представени доказателства относно предаване на стоките на дружеството жалбоподател, не е доказано плащане на стойността на фактурите, както и последващата реализация на същите. Както се установи от заключението на ССЧЕ, не е водена от жалбоподателя аналитична отчетност на закупени и продадени стоки, както и заприхождаване, съответно извеждане от склад на материални ценности, поради което не е възможно да се установи твърдяното от жалбоподателя влягане на същите в производство на краен продукт на шивашката промишленост.

Принципно правилни са възраженията на жалбоподателя, че липсата на доказан произход на предмета на доставки и възможност на доставчиците да ги прехвърлят не е основание за отказ на данъчен кредит, но в случая мотивът за това е липсата на реално извършена стопанска операция, която стои зад издаването на фактурите. Съвкупната преценка на доказателствата сочи, че са издадени и осчетоводени документи, които не отразяват реални стопански операции и действително настъпило данъчно събитие като облагаема доставка на услуги като основание за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Издаването на фактура и нейното счетоводно отразяване, без реално осъществена доставка на стока или услуга не са данъчно събитие, което да е основание за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Трайна е практиката на ВАС, че само въз основа на фактури и доказателства за счетоводното им отразяване от получателя не може да се обоснове извод за реалност на доставките, по които е начислен ДДС. Фактурата е първичен счетоводен документ и като такъв е носител на информация за регистрирана стопанска операция, като няма обвързваща доказателствена сила за съда. По отношение на счетоводната отчетност на жалбоподателя във връзка със заключението на ССЕ следва да се отбележи, че фактът на осчетоводяване на процесните фактури, също се преценява съвкупно с всички останали доказателства по делото, касаещи реалността на доставките. Както притежаването на счетоводни документи, така и редовното осчетоводяване на фактурите, не е достатъчно да обоснове фактическото извършване а отразените в тях стопански операции. Законодателят не предполага признаване на правото на данъчен кредит само с формалното документално оформяне, ако то не е свързано с реални доставки. Респективно, при наличието на достатъчно убедителни и безспорни доказателства за реално извършени доставки не може да се откаже право на приспадане на данъчен кредит единствено на основание отделни пропуски в счетоводната отчетност. За целите на данъчното облагане е от значение има ли достатъчно данни за осъществена стопанска операция от регистрирани по ЗДДС данъчни субекти и съответно - начислен данък, които съвпадат с посочените във фактурите.

С оглед на горното правилно е прието от страна на органите по приходите, че не е доказано реалното извършване на доставките на стоки от „ВРС ИНТЕРНЕСНАЛ“ ЕООД, „ИНТЕГРАЛ ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД, „ИМО ВРС“ ЕООД, „БЕА ВИЖЪН“ ЕООД и „БЮТИ

СЪПЛАЙ“ ЕООД., поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит на „ТОВЕТЕКС“ ЕООД.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че РА, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във вр. с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, е законосъобразен и обоснован, а жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По отношение на начислен ДДС по фактура № 2...4/20.02.2017 г. към „Беа Вижън“ ЕООД от жалбоподателя не се представят доказателства нито в хода на ревизията, нито в настоящото производство, за основанието за разваляне на сделката. В същото време не са налични данни за изменение на данъчната основа, за да се приложи разпоредбата на чл. 115 от ЗДДС. Такива данни не са отразени в дневниците за покупки на получателя по доставката - „Беа Вижън“ ЕООД, тъй като кредитно известие № 10...018/05.04.2017 г. не е включено. На основание чл. 115, ал. 1 от ЗДДС, при изменение на данъчната основа на доставка или при развалянето на доставка, за която е издадена фактура, доставчикът е длъжен да издаде известие към фактурата. В тази връзка за доказване на основанието за издаване на кредитно известие следва да бъдат налични при издателя на фактурата съответните документи, които обосновават разваляне на доставката, съответно намаляване на данъчната ѝ основа, каквито в настоящия случай не са представени. Следователно, ревизионният акт следва да бъде потвърден и в тази му част, респективно със сумата от 2 640,00 лв. по фактура № 2...4/20.02.2017 г. да не бъде намален декларираният резултат на „ТОВЕТЕКС“ ЕООД за м. 04.2017 г.

Тъй като се потвърждават установените с РА задължения за ДДС, следва да бъдат потвърдени и задълженията за лихви, които са с акцесорен характер и следват главното задължение.

По разноските по производството:

С оглед крайния изход на делото и заявената претенция от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за разглеждане на делото пред настоящата инстанция, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4, вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът следва да присъди в полза на НАП сумата от 3 345,65 лв. (три хиляди триста четиридесет и пет лева и шестдесет и пет стотинки).

Воден от изложението и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, III отделение, 70-състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТОВЕТЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Ц. Л., срещу Ревизионен акт № Р-22221022003408-091-001/16.02.2023 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА № П-22221023040698-003-001/28.02.2023 г., издадени от Г. М. В. – Н., на длъжност началник сектор в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. – възложител на ревизията, и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 650/19.05.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, с който за оделни данъчни периоди от 01.12.2016 г. до 31.07.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ВРС ИНТЕРНЕСАНАЛ“ ЕООД, „ИНТЕГРАЛ ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД, „ИМО ВРС“ ЕООД, „БЕА ВИЖЪН“ ЕООД и „БЮТИ СЪПЛАЙ“ ЕООД в размер на 25 470,10 лв. и е извършена корекция във връзка с неоснователно издадено кредитно известие през м. 04.2017 г. в размер на 2 640,00 лв., съответно е установен данък за внасяне в общ размер на 22 473,44 лв. и лихви за забава в размер на 11 222,19 лв.

ОСЪЖДА „ТОВЕТЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в размер на 3 345,65 лв. (три хиляди триста четиридесет и пет лева и шестдесет и пет стотинки), представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: